

Written by
Saturday, 16 August 2008 16:17 -

இந்து மதம் என்றும் இந்துக்கள் என்றும் நம் மகைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்து மதம் சாஸ்திர பராண சம்பந்தமான விஷயங்களதைத் தமிழர் தலையில் சூமத்துவதும், தமிழர்கள் அதற்குக் கட்டுப்படுவதும் நியாயமா? இந்து மதப் பராணங்களில் 'கற்பு'க்கு வடச்சணம் ஒரு பணம் (நளாயினி), தனது பூர்வதன் குஷ்டரோகியாய் இருந்து கொண்டு தாசி வீட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அவனைக் கழிவிட்டுத் துக்க கட்டையில் வைத்துத் தலையில் தூக்கிக் கொண்டு போய் தாசி வீட்டில் வைத்து, விபிந்த பிறகு மறுபடியும் தாசி வீட்டிலிருந்து தன் வீட்டிற்குத் தூக்கிவர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்து மதத்தை வலியுறுத்துகிற ஒருவன், தன் மகளுக்கு இப்படிப்பட்ட பூர்வதன் அமைந்து அவன் தன் பணம் ஜாதியை இப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவானானால், ஒப்புக்கொள்ளுவானா?...

ஆண், பணம் கட்டி வாழ்க்கையில் இப்போது வழங்கி வரும் கருத்தமைந்த 'கற்பு' என்னும் வார்த்தையே அவசியமற்றது என்றும், அது வாழ்க்கை இன்பத்திற்குக் கட்டுப் பயக்கின்றதே ஒழிய, அதனால் நன்மை இல்லாது என்றும் சொல்லுவேன். இன்று வழங்கும் 'கற்பு' பணங்கள்கு மாதிரியே ஒழிய ஆண்களுக்கு இல்லை. அது, பணங்களை நிரப்பிப் பதிப்பது போல் ஆண்களை நிரப்பிப் பதிப்பதில்லை. சமுதாயத்தில் ஒழுகக் கனம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம், இந்த ஒருதலையைக் கற்பியோகும். பணங்கள் அபிமானமாகப் பட்டதற்கும் இந்த ஒரு தலையைக் கற்பிே காரணமாகும். இந்த ஒரு தலையைக் கற்பு உள்ளவரை, சமுதாயம் சீர்ப்படப் போவதில்லை என்பதே எனது உறுதி.

ஆண்களின் ஒழுகக் கனமான நடத்தைகளை இந்துமதக் கடவுள், சமயம், சாத்திரம், பராணம் ஆகியவை ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனவா இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இவை கட்டாது என்று சொல்லுகிற ஒரு தமிழன், தன்னை இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவன் என்று சொல்லிக் கொள்ள முடியுமா? இப்படிச் சொல்லுவதன் மூலம் ஆண்களைப் போலவே பணங்களும் ஒழுகக் கனமாக இருக்க வேண்டுமென்று போதிப்பதாகக் கொள்ளக் கூடாது. பணங்களைப் போலவே ஆண்களும், ஒழுகக் கனமாக இருக்கச் செய்வதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் சட்டமோ, சமுதாயமோ செய்ய வேண்டும். செய்யாவிட்டால், சில பணங்களாவது முன் வந்து அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றைச் செய்யத் துணிவதாகவாவது காட்ட வேண்டும். உரிமையில் தான் சூதந்திர உணர்ச்சி இருக்கிறது. அது இல்லாத இடத்தில் அபிமான உணர்ச்சிதான் இருக்கிறது. அதனாலேயே நமது பணங்கள் அபிமானங்களானார்கள். அப்பணங்களின் வயிற்றில் பிறந்த நாம் அபிமான வாழ்வு வாழ்கிறோம்...

அநகேம் பரேகளுக்குச் சரேக்கையால்தான் பிள்ளைப் பறோ கர்ப்பம் உண்டாகின்றது என்பதுகூடத் தெரியாது. 'ஏதோ கடவுள் கொடுக்கிறார். கடவுள் வயிற்றில் கொண்டு விடுகிறார். கடவுளே வளரக்கிறார். கடவுளே பற்றிப் பின்பும் நோய் உண்டாகக்கூடாது. கடவுளே சாகடிக் கிறார்' என்று கருதிக் கொண்டு, இது விஷயங்களில் மிருகங்களையிடக் கேவலமாய் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். சரேக்கை விஷயம் அது சம்பந்தமான உடல்கூறும் ஆகியவைகளைப் பற்றித் தெரிவது, வகை கேவலமாக இங்கு பச்சைப்படுகிறது. கதைகளில், பராணங்களில் நாடகத்தில் பச்சை பச்சையாய்க் கேட்கிறபோதும், பார்க்கிறபோதும் ஆனந்தக் கூத்தாட்கிறோம்.

அந்தக் கலைகளை நமது ஆண் - பணம் இருபாலராமே ஓர் அளவாக் காவது தெரிந்து இருக்க வேண்டும். அது தெரிந்து கொள்ளாமல் வறும் மிருகப் பிராயமாய் இருப்பதாலேயே அநகே நோய், சாவும், ஊனம், மனச்சஞ்சலம், பொருந்தா வாழ்வு ஆகியவை பரிகூகின்றன. கழந்தைகள் பறுவதில் கர்ப்ப காலத்தில் எப்படி இருக்க

Written by

Saturday, 16 August 2008 16:17 -

வணேட்டும், கழந்தை பிறந்த பிறகு எப்படி இருக்க வணேட்டும், எத்தனை நாள் பொறுத்து மறுபடியும் கர்ப்பம் தரிக்க இடம் கொடுக்க வணேட்டும் எனப் பவகையாவது ஒவ்வொரு பண்ணைத் திரிந்திருக்க வணேட்டும்.

சரேக்கையில் எப்படி இருக்க வணேட்டும் என்பது தரியாமல் நடந்து கொண்டிருந்தால், அதற்குப் 'பொம்பளை நோய்' என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதில் ஒரு விசேஷம் என்னவென்றால், பண்களுக்கு அது சம்பந்தமான நோய் வந்தாலும், பண்கள் அதையும் 'பொம்பளை வியாதி' என்றதான் சொல்லுகிறார்கள். இது, பண்கள் சமீபத்தில் இழிவான காரியமாகும்.

ஆண் - பண் தன்மை, உடல்கூறு, சரேக்கை விளக்கம், கர்ப்பம், பிள்ளைப்பிறு ஆகியவகையைப் பற்றிச் சர்க்கார், அத்தரணம் நெருங்கிய பிள்ளைகளுக்கு கற்றுக் கொடுக்க வணேட்டும். அல்லது மலே வகுப்புக்குப் பாடமாகவாவது வகை வணேட்டும். இவை நன்றாக மக்கள் அறிந்தால், இக்காரியங்களில் ஒழுகத் தவறுதல்கூட ஏற்படாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். சின்ன தவறுதல்கூட ஏற்படாது என்பது எனது அபிப்பிராயம். இன்ன இன்ன பதார்த்தம் சாப்பிட்டால், உடலுக்கு ஒத்துக்கொள்ளாது, நோய் வரும் என்று கருதினால், எப்படிச் சாப்பிடாமல் விட்டுவிடுகிறானோ, அதுபோல் இன்ன மாதிரி நடந்தால் கடுவரும் என்று திரிந்தால், அதைச் செய்யாமல் தப்பித்துக் கொள்வான். அப்படிக்கில்லாமல் எப்படி நடந்து கொள்ள வணேட்டும் என்று தரியாமல், இஷ்டப்படி நடந்து கொண்டு வந்த வினையைக் கடவுள் செயல் என்று சொன்னால் மனிதனுக்கும் மிருகத்திற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

(சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் 16.6.1940 சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம்)

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/31.php>